

grænser, hvis det i øvrigt er i overensstemmelse med staternes internationale forpligtelser.

En asylansøger har som udgangspunkt lovligt, processuelt ophold i Danmark fra tidspunktet for indgivelsen af asylansøgningen, til asylsagen er færdigbehandlet, og den pågældendes udrejsefrist er overskredet. En ansøgning om opholdstilladelse på andet grundlag – f.eks. humanitær opholdstilladelse – kan ligeledes begrunde et lovligt, processuelt ophold – eller forlænge et lovligt, processuelt ophold – i tilfælde, hvor ansøgningen tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

Er udrejsefristen overskredet, har udlændingen ikke længere lovligt ophold i Danmark. Dette gælder selv om udlændingen ikke kan udsendes af landet på grund af forbudet mod refoulement i udlændingelovens § 31. Udlændinge, der meddeles afslag på asyl – f.eks. på grund af alvorlig kriminalitet – men som ikke kan udsendes på grund af udlændingelovens refoulementsforbud, opholder sig således ulovligt i Danmark på såkaldt tålt ophold.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 8, bestemmer Udlændingestyrelsen, medmindre særlige grunde taler derimod, at udlændinge på såkaldt tålt ophold skal tage ophold på et bestemt asylcenter. I praksis vil der være tale om, at den pågældende pålægges at tage ophold i Center Sandholm. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 46, og bemærkningerne hertil.

En sådan bestemmelse om ophold, eventuelt kombineret med en meldepligt, vil som udgangspunkt udgøre en begrænsning i den pågældendes bevægelsesfrihed. Det skal i den forbindelse bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 8, ikke indebærer, at de pågældende udlændinge frihedsberøves, idet de kan færdes frit uden for Center Sandholm. Det bemærkes endvidere, at den foreslåede ordning efter regeringens opfattelse er nødvendig for at sikre, at personer, som befinder sig her på såkaldt tålt ophold, opholder sig på steder, som er myndighederne bekendt. Formålet hermed er bl.a. at sikre, at udlændinge, der har begået alvorlig kriminalitet, kan udsendes af landet, så snart dette viser sig muligt. De pågældende er i princippet uønskede i Danmark, og deres ophold her i landet er alene begrundet i det forhold, at regeringen ønsker at overholde sine øvrige internationale forpligtelser efter bl.a. flygtningekonvention og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 8, findes derfor at være i overensstemmelse med såvel Den Europæiske Menneskerettighedskonventions 4. til-lægsprotokol, artikel 2, som FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder, artikel 12.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 46.

7. Familiesammenføringssområdet

I dag sker en stor del af indvandringen til Danmark gennem familiesammenføring. I 2000 fik 12.571 personer opholdstilladelse i Danmark gennem familiesammenføring. Foreløbige tal fra Udlændingestyrelsen viser, at tallet i 2001 er steget til 13.170 personer.

Regeringen er af den opfattelse, at et fortsat højt antal familiesammenføringstilladelser vil bidrage yderligere til de voksende problemer med antallet af udlændinge, der ikke er i arbejde. Der henvises herved til rapporten fra regeringens Tænketales om udfordringer for integrationsindsatsen i Danmark »Befolkningsudviklingen 2001-2021 – mulige udviklingsforløb« (januar 2002), hvoraf bl.a. fremgår, at der frem til år 2021 må forudses en stigning fra 77.369 i 2000 til 194.500 i 2021 i antallet af 25-64-årige indvandrere og efterkommere fra tredjelands, der ikke er i arbejde, hvis den hidtidige beskæftigelsesfrekvens for denne befolkningsgruppe ikke ændres, og hvis den hidtidige indvandringsfrekvens fortsætter.

Disse tal finder regeringen er for høje.

De hidtidige regler for familiesammenføring bygger på moderne vesteuropæiske normer for familieetablering og er beklageligvis blevet udnyttet i indvandringsøjemed gennem proformaægteskaber og arrangerede ægteskaber med hyppige tragedier for unge familier til følge. Regeringen vil styrke indsatsen for at bekæmpe sådanne ægteskaber, som indgår mod de unges eget ønske.

Det skal naturligvis fortsat være muligt at blive familiesammenført med sin nærmeste familie i Danmark. Regeringen vil ikke splitte familier, som ikke har mulighed for at genoptage familielivet andre steder end i Danmark. Derimod ønsker regeringen at begrænse mulighederne for, at nye familier kan bosætte sig i Danmark, f.eks. når parterne ikke har en overvejende tilknytning her til landet. Derfor skal der ikke være retskrav på familiesammenføring. Familiesammenføring skal i alle tilfælde kun gives efter en konkret og individuel vurdering på grundlag af de betingelser, som opstilles herfor i loven.

Regeringen vil i den forbindelse ophæve den generelt lempeligere adgang til ægtefællesammenføring med flygtninge i alle tilfælde, hvor ægteskabet først er indgået efter flugten til Danmark. I sådanne tilfælde skal ægtefællesammenføring efter en konkret og individuel vurdering kunne nægtes efter de samme regler, som gælder ved ægtefællesammenføring med herboende personer med dansk indfødsret.